

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли медидіета; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли медидіета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надписуватъ-сѣ до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за въстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на въстникъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Прочитамъ въ Куріе д'Оріанъ.

Тѣй както го предвидѣхми, новіята данѣкъ на гръцката патриаршія сръцна помежду Българити едно голѣмо укорство.

Като са видѣлъ безъ извори и готовъ да го замѣнятъ, патрикътъ ходилъ, казуватъ, да иска свѣти отъ единъ дипломатъ нъ той не велъ отъ него освѣтъ тоя отговорилъ: „То е твърдѣ късно; трѣбуваше по-добрѣ да са държи смѣтка на нашити извѣстия и на нашити свѣти. „

Коквото и да е станало съсъ тая постанка, очити, въ Фенеръ, зафачатъ да са отварятъ и да разбиратъ чи на мѣсто да свалятъ просто и чисто нѣкой си патрици, трѣбуваше да са разгледатъ смѣтките и да допълватъ недостаткити съсъ това което тѣ сѣ занесли или дали на фамилити си.

Отказуваніето на новіята данѣкъ щеще прочее да бѣди твърдѣ ползѣно: ако онія които щѣха да плащатъ данѣцити си бѣха навели главата, днесъ патриаршескити борчови щеха да са платятъ, и утрѣ системата на кражбата пакъ щеше да са зафаче.

Въ послѣдніята си брой ній извѣстихми скорошното поѣвляваніе на единъ новъ уставъ върху пресата. Днесъ ній турѣми предъ очити на читателити си тоя новъ уставъ който са учлукували съсъ нетърпение и който са потвърди съсъ едно ираде отъ Н. Ц. В. Султанъ.

Сѣки знай чи до сега царската цензора пѣмаше единъ законъ добрѣ направенъ по който чиновницити отъ тоя клонъ на управленіето да слѣдуватъ искрено службити си. Нъ днесъ тя са снабдява, благодарение на просвѣтливити мисли на Н. Ц. В. Султанъ и на нѣговити министри.

Както ще видятъ нашити читатели, уставътъ за когото хортувами е твърдѣ либераленъ. Въстникити ще могатъ лесно да са основаватъ и упълномощаватъ. Самата гаранція изискана отъ царското правителство отъ онія лица които ще искатъ да ставатъ въстникари ще бѣди нѣравненствата гаранція и трийсетъ годишната възраст.

Тоя актъ отъ страна на царското правителство е едно-ново доказателство дѣто сячкити усилія на Н. Ц. В. Султанъ сѣ обърнати къмъ благосъстояніето и благоденствіето на свѣити подданици, чрезъ коренити прѣобразуванія на имперіята, чрезъ успѣхъ на цивилизаціята и чрезъ конституционалнѣ слободи.

Журнализмътъ е първото свѣтило което можѣ да извлѣче на бѣлъ свѣтъ единъ

народъ дълбоко забатаченъ въ невѣжество. Тамъ дѣто съществува слободата на въстникарщината, народѣти са освѣщаватъ, образуватъ, истъпчаватъ. Съсъ една дума тѣ ставатъ достойни да зематъ участіе въ чинътъ на човѣщината.

Ето ни прочее снабдени днесъ съсъ една царска добрина която нѣмахми вчера. Ній са надявами чи нашити съотечестееници и особно нашити събратія ще знаятъ добрѣ да учѣнятъ тая висока добрина на пресата.

Прочее ако земемъ днесъ да сравнимъ положеніето на Турція съсъ положеніето на Русія ній намирами една голѣма разлика, една дълбока пронасть която раздѣля тѣи двѣ държави съсъбдици, въ неприятели.

Турція са труди съсъ сѣкакви сръдства да увѣде прѣобразуваніята потрѣбни на нашата епоха, да усвои европейската цивилизація въ сячкити точки на областити си, да направи сячкити народи да са ползуватъ отъ нѣинити добрини.

Какво прави Русія? Тя бѣлнува съсъ съ лудинити си, мечтаніята си, бѣнуваніята си. Нѣинити съществени усилія сѣ обърнати да тури по на здрави темели деспотическата си система. За нѣя варварщината стои на високо. Сячкити народи покорени подъ жестокостята на нѣинѣтъ хумотъ викатъ, са уплакуватъ; нѣ тѣи викови и тѣи уплакуванія не намиратъ никакъвъ отзивъ въ сърцето на московското правителство.

Тѣй, намѣсто да са ползува отъ прѣвсходлѣтъ примѣръ на младата Турція която върви съсъ една чудна бързеливостъ къмъ либералнити идеи, Русія напротивъ са забатачува отъ день на день въ варварщината на старити народи.

Съсъ други думи, тя носи европейската цивилизація въ азіатскити си страни, а азіатската варварщина въ европейскити си страни.

Тѣзи сѣ истинскити начала на Русія.

ОТОМАНСКА ИМПЕРІЯ.

(Официаленъ прѣводъ)

ЗАКОНЪ ВЪРХУ ПЕЧАТЪТЪ (ПРѢСАТА).

ГЛАВА I.

ОБЩИ РАСПОЛОЖЕНИЯ.

Членъ I. — Нѣкой въстникъ или периодическо списаніе който са започна съсъ политически или административни вѣщества, на кой и да е языкъ, и който излязва било редовно и на отрѣденъ день, било по книжница или нерѣдовно, не можѣ да са основе или обнародува безъ упълномощаваніето на царското правителство.

Прошеніето за упълномощаваніе ще са отправа до министърството на общенародното просвѣщеніе, ако съчинителътъ на прошеніето е единъ подданикъ на Високата Порто; ако о чужди подданикъ, той ще представи жалбата си на министърството на външнити работи. Министърството което ще прѣими жалбата, слѣдъ като утвърди испълняваніето на условіята опредѣлени отъ членъ III ще даде упълномощаваніето и актътъ на това ще му са даде отъ писалището на печатътъ.

Членъ II. — Ако обнародуваніето на въстникъ или периодическото списаніе ще става въ елѣтъ, жалбата за упълномощаваніе ще са представи на главнѣтъ управителъ който ще да я отправа до министърството на външнити работи или до министърството на общенародното просвѣщеніе, споредъ предписаніята на членъ I. Актътъ за упълномощаваніе ще са прѣзречи на главнѣтъ управителъ, слѣдъ потвърденіето за испълняваніето на условіята изяснени въ членъ III.

Членъ III. — Упълномощаваніето спомежто въ членъ I ще са дава на сѣки отомански подданикъ на възраст 30 години напълнени, който не е прѣтърпѣвалъ никакво осажданіе за вини или прѣстѣпки предвидени отъ наказателнѣтъ законникъ и който са радува съсъ пълностята на гражданскити си правдини. То ще са дава пакъ и на единъ чужденецъ, съсъ нарочно условіе чи ще са уподоби на отоманскити подданици въ сячко което са касай до брѣметата и задължяваніята които проистячатъ отъ сегашнѣтъ законъ, тѣй както и въ това което са относѣ до процедурата (сѣдовнишна наредба) да са слѣдува къмъ нѣго въ случай на нарушаваніето на законътъ или прѣстѣпка на печатѣтъ, подъ исключителнѣтъ сѣдъ на отоманскити власти и сѣдовища.

Членъ IV. — Сѣко прошеніе въ упълномощеніе трѣбува да са придружава съсъ едно обѣсненіе (декларація) подписано отъ притежателя или отговорнѣтъ управителъ и което да съдържава заглавіето на въстникъ или периодическо списаніе, условіята на периодството и на печатницата въ която той ще са печата. Притежателятъ или отговорнѣтъ управителъ, ще бѣди задълженъ да врѣжува на управленіето на печатѣтъ, въ Цариградъ, и на главнѣтъ управителъ, въ елѣтити, на минутата на обнародуваніето, единъ подписанъ екземпляръ отъ сѣки брой на въстникъ или периодическо списаніе.

Сячкити екземпляри на въстникъ ще носятъ, отъ доло, печатаната подписка на управителъ или отговорнѣтъ притежатель.

Членъ V. — Когато притежателятъ или отговорнѣтъ управителъ на единъ въстникъ или периодическо списаніе поиска да поднесе на едно друго лице упълномощеніето което е прѣлъзъ отъ правителството, той ще бѣди задълженъ да даде за това извѣстие на министърството отъ дѣто то е излязло. Новіята притежатель или отговорнѣтъ управителъ ще

т. б. да даде земя едно ново упълномощение съобразно споредъ предписанията на членовити I, II и III.

Същи път когато заглавието, условията на периодическото, или печатницата на вестникът, ще са измѣнени, ще са прави за това обяснение на същото министерство.

Членъ VI. — Вестниците или списания периодически политически които съществуватъ сега въ имперіята, сѣ ослободени отъ упълномощаваніе изискано отъ сегашниятъ законъ и сѣ опростени отъ напослѣдната които са могли да приѣматъ до сега.

Сичкити тия вестници ще слѣдватъ да ползуватъ като са подчинатъ въ сичкити точки на условията предписани отъ сегашниятъ законъ.

Членъ VII. — Подписаниятъ на същи листъ или книжка ще са държи за отговорливъ на сичкити членови или параграфи отдадени на друго лице и които не ще носятъ подпискити си. Ако членътъ или параграфътъ е подписанъ отъ едно трѣто лице, тогива ще са дѣйствува, ако стави, къмъ подписаниятъ на листътъ или книжката, като участникъ на съчинителятъ или съчинителити на членътъ или виновниятъ параграфъ.

Членъ VIII. — Същи вестникъ ще бѣди задълженъ да помѣстюва, въ единъ отъ двата си най-близки бройни официални съобщения които ще му са отпиратъ за тая работа отъ управленіето на печатътъ, у Цариградъ, и отъ мѣстити власти, у еялетити. Помѣстюваніето ще бѣде неплатно.

Същи вестникъ е още задълженъ да помѣстюва безплатно въ единъ отъ двата си близки бройни отговорътъ на също лице наименовано или назначено въ вестникътъ. Отговорътъ не ще можъ да има по-много двойностъ на дължина отъ членътъ който го е подосторилъ.

Членъ IX. — Увѣжданіето или распръснутаието на същи вестникъ или периодическо списание който са занимава съсъ политически или административни вещества и който ще са обнародува на чуждо мѣсто въ една неприятелска и нападателна цѣль сръщу царското правителство, сѣ забранени въ Държавата на Н. Ц. В. Султанътъ.

ГЛАВА II.

НАКАЗАТЕЛНИ РАСПОЛОЖЕНИЯ.

Членъ X. — Също едно обнародуваніе на вестникъ или периодическо списание, безъ дозволеніе отъ правителството ще са наказува съсъ една глоба отъ десетъ отомански лири за също чеме или брой обнародуванъ, и вестникътъ или периодическото списание [тъж обнародвано] ще прѣстани отъ да излазува.

Членъ XI. — Нарушаваніето на предписанията на членъ IV които са касатъ до залогътъ и подписката на периодическити списания е наказано отъ десетъ отомански лири.

Членъ XII. — Вестникътъ или периодическото списание който не ще помѣсти официални съобщения които можатъ да му са отпиратъ, или отговорътъ на също лице наименовано или назначено отъ нѣго, съобразно съсъ членътъ XIII, ще са наказани съсъ една глоба отъ двѣ лири и половина, до двацѣ и петъ лири безъ да са четатъ другити наказания и възнагражденія за които, въ послѣднитѣ случаи, членътъ или виновниятъ параграфъ може да даде мѣсто.

Членъ XIII. — Ако някой, чрезъ печатътъ, е подосторилъ съчинителятъ или съчинителити на също дѣяние, узначено отъ наказателниятъ законъ (книга I, глава II), или прѣстѣпка противъ тишината и сигурността вътрѣшнъ на имперіята, да ги учини, ще са гл. да за съобщава и ще са наказува

като такъвзи, споредъ тежествата на вината или прѣстѣпката. Вестникътъ който ще е служилъ за орѣдіе на тия вини или прѣстѣпки ще са спрѣ или запрѣти чрезъ администраціята.

Членъ XIV. — Също обидна сторена, чрезъ въсвѣщаваніе, на общенародната изравненостъ и на добрити нѣрави или на една отъ религиити или едно отъ богослуженіята исповѣдувани въ имперіята, ще са наказува съсъ една глоба отъ една до двацѣ и петъ лири или съсъ едно затваряніе отъ една седмица до три мѣсеца.

Членъ XV. — Оскърбленіето къмъ господарятъ и членовити на царската фамилия и нападаніето сръщу властѣта на Султанътъ ще са наказува съсъ едно затваряніе отъ шестъ мѣсеца до три години или съсъ една глоба отъ двацѣ и петъ до шестдесетъ лири.

Членъ XVI. — Оскърбленіето къмъ министрити на Н. Ц. В. или къмъ личността на главатарити на правителствата васали на Високата Порта ще са наказува съсъ едно затваряніе отъ единъ мѣсець до една година или съсъ една глоба отъ петъ до петдесетъ лири.

Членъ XVII. — Оскърбленіето къмъ личността на царѣти или къмъ личността на главатарити на правителствата прѣтели и съюзници на Високата Порта ще са наказува съсъ едно затваряніе отъ три мѣсеца до три години или съсъ една глоба отъ петнайсетъ до сто лири.

Членъ XVIII. — Също предложеніе или обвиненіе на едно дѣло което докача честѣта или важността на лицето или на тѣлото на което дѣлото е обвинено е една кѣвета.

Също оскърбително изразненіе, термина на възнегодование или ругателство което не заключава обвиненіето на никаква работа е една обидна (присмѣхулка).

Членъ XIX. — Оскърбленіето [или обидата] къмъ дворовити, сѣдилищата или други тѣла учредени отъ Държавата ще са наказани съсъ едно затваряніе отъ петнайсетъ дена до една година, или съсъ една глоба отъ двѣ до петдесетъ лири.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ПЛОВДИВЪ, 29 НОЕМВРИА. — Тукашното населѣніе като разбира голѣмити ползи, които има да излѣзатъ отъ добрити и згодни пѣтица, съсъ усердіе ся залови да работи на набити пѣти, който по висока заповѣдъ начна да са прави отъ градътъ ни до Едрене. Малцина са които прѣдпочитатъ да платятъ по 40 гроша за откупъ на четиридневната си работа, за която сѣ задължени; повечето съ благодареніе отхождатъ да послужатъ съ трудътъ си.

Само чюдотити подданицити или по-добрѣ да кажемъ еллинскити, защото отъ тѣхъ гымчи мѣстото ни, мѣчатъ ся да докаратъ нѣкакви спѣнки въ това общеползено прѣдприятіе. Тий са сваляли, чи нѣма да работятъ на пѣти, защото не приѣли и отъ тѣхъ членъ въ комисіята за пѣтицата. Чюдни сѣ наистина тѣхнити притязанія, а още по-чюдни сѣ своеволіята нмъ съ които всякой дѣнь подаватъ съблазнителни примѣри за побиваніе на правителственното влѣаніе и на общото повѣреніе.

Обвиненити за убійство на единъ българинъ, еллински подданици Ангелики и Фортунато не само не сѣ наказани, а още не сѣ и испитани както трѣбува, благодареніе на влѣителното покровителство на еллинскитъ въ града ни консулъ. Въ вѣрвѣ, когато ся откри прѣстѣпленіето консултътъ искаше да стовари грѣшката възъ Фортунато тогава юническіи подданикъ, а да иска Ангелики невинна. А испослаъ Фортунато мнѣжъ подъ еллинска защита бѣде

пропустенъ като невиненъ, и Ангелики безъ него искарана на истинтакъ лесно можѣ да стовари вината възъ Фортунато. По слѣдствіе на таква игра, разиграли отъ еллинскитъ консулъ още не може да са наложи праведно наказание възъ виновницити на едно убійство, извършено по най-съблазнителенъ начинъ. Лани единъ еллински подданикъ всрѣдъ пладнѣ прободѣ зъ града ни двама Българи, отъ които н единъ умрѣ; нъ до сега още не е направено възъ него прилично слѣдствіе, и убійцатъ задържанъ въ тъмницѣ, колко за очи, прѣдъ нѣколко врѣме вѣтрѣ въ тъмницѣжъ проболъ единъ свой другаръ запрѣнъ за подобно прѣстѣпленіе.

Нарубото виѣшателство на еллинскитъ въ града ни консулъ е причина на хиляди неправди, които ставатъ на вършити царски подданици. Нѣкой си Никола Кривошиъ пазарджикскій жителъ, рѣшилъ съ Анастаса ханджи въ Пазарджикъ една смѣтка отъ съдружеството, който търси отъ Анастаса едно количество около единъ и половина милионъ гроша. Анастасъ ако н османскій подданикъ и записанъ въ депутационѣжъ като бератліи тръговецъ, за да отбѣгне отъ да удоволетвори праведното исканіе на другаря си, показалъ ся за еллинскій подданикъ, и по безвѣстното виѣшателство на еллинскитъ консулъ Никола стои да гнѣ въ града ни отъ 14 мѣсеца безъ да може да сполучи още да са доведе противникътъ му на съдъ.

Нѣкой си Аргиръ Тенжура като видѣлъ, че не ще можъ да посвои чичвата си стока и нъ земж на които бѣлъ посѣгивалъ неправедно, прибѣгна да проси помощѣжъ на еллинскитъ консулъ, който е готовъ да приноси добрити си служби въ подобни случаи, и по съвѣтъ отъ консула далъ записъ, който са задължилъ на консулката за 20 хиляди гроша които ужъ бѣлъ зель отъ нежъ на заемъ, и за които ѣ дава въ залогъ рѣченіятъ си чичева стока. Стоката не можѣ да посвои, нъ по силѣжъ на записъ му еллинската консулка затвори Аргира за 20 хиляди гроша и житото на селянити отъ село Рогошъ, бѣде запечатано, като пазарено отъ Аргира.

А искати ли да знаете какъ са фабрикуватъ тука еллинскити подданици. Азъ щѣ ви забелѣжжъ единъ прѣсъжъ примѣръ. Нѣкой си Георги Балсамаджи пожелалъ да стане еллинскій подданикъ и за 2500 гроша лесно сполучава да земе едно писмо, което той мислялъ за паспортъ. Кога му расправили нѣкой чи това не было паспортъ а само единъ листъ за прѣбиваніе (летръ де перменансъ) той са отпразилъ до консулството да иска паспортъ. За смѣлостьжъ си отъ какъ лѣлъ дръвенъ господъ загубва и онова листо и сега плаче за 2500 гроша които далъ данъ на глупостѣжъ си.

Това са само нѣколко примѣри на безчестната рола, които съ помощъ отъ терджуманна си — една низка тваръ разиграва агентинѣжъ на единъ държавжъ, която претендирува признаіето си да си вилъ изъ уа Истокъ.

Желателно бы было царското правителство да обрне вниманіето си въру такъво едно неповолно състояніе на работити, въ което еллинското виѣшателство, докарва на царскити подданици хиляди вопіащи неправди.

ПАНАГОРИЦА, 1 ДЕКЕМВРИА. — Седмий мѣсѣць е вече настѣпалъ, отъ какъ сѣ почнало да ся убяждатъ нѣкои дописници въ Съвѣтницѣжъ, ту въ Панагорице, ту въ Цариградъ, на които отъ нѣкое врѣме сѣ затвориха Съвѣтничковити врата и възъ са отвориха вратата на Турція. Всичкити тѣзи дописки сѣ биле пълни съ безсѣвѣстни лъжи и клевети.

Ний не въсприемахми да ся убаждамы на тѣзи чести дописки, защото твърдѣ добри знаехме отъ каквы безнѣравствени и низки човѣци сѣ пишати. Нѣ, като видѣхми въ 15-и брой на Турция какво Панагюрцити въ Цариградъ кумандува Г. Иванчо Сарафъ-чирасъ съ цѣль да унизи най почтеннитѣ човѣци на нашето мѣсто; то са рѣшихмы да забележимъ на Г-на Иванча Сарафъ-чирасъ, какво е вече врѣме да ся покае за грѣхонѣти си. Ний не щемъ да го прѣпорѣчамъ на публикѣтъ, зацо Господство му сѣ прѣпорѣчилъ нѣй добръ самъ, гдѣто е минѣлъ. Той ни разказува съ устата на нѣкой безсмисленни млади, че ходилъ по търговѣята си: въ Нишъ, Цювдинъ и неземе още кѣждѣ! Г. Иванчо е ходилъ не само въ реченити градове, нѣ и въ много още други и все по тѣж честнѣтъ търговѣж, съ които си занимава и сега въ Цариградъ, както твърдѣ добръ знаѣтъ тамошнитѣ търговци, и ний быхмы желали да сѣ по-малко таква търговци по свѣтътъ.

Намъ е малко потребно да разказваме на публикѣтъ за иванчовѣтъ търговѣ и за откраднатитѣ ушь нѣговѣ турски жалитици въ Цювдинъ, зацо и са вече досадили панагюрскитѣ кореспонденци, а ще пытаме само Панагюрцити, които сѣ провикнати хайдушки изъ Цариградъ, да ни обаждѣтъ да знаемъ и ний тука кои сѣ шестѣтъ кѣжи които е растурилъ Г. Пенчо Хаджиоглу, зацо ний тукъ не знаемъ ни една растурина отъ него кѣждѣ, а още повече не е желана паданіе на Хаджи Луковата кѣждѣ. Г. Хаджи Лука самъ е растурилъ кѣждѣтъ си. Това знаѣтъ и малкитѣ дѣца въ селото. Той падна, като човѣкъ, и ний го неосаждамы, зацо са е грижилъ за по-добро човѣкътъ, но го съжеляваме, като полезенъ нѣкога членъ на нашата община.

Като Г. Иванчо ся грижи толкова за царскитѣ данѣкъ, нѣкъ ни обади плаща ли си той данѣкътъ, като има кѣждѣ и нѣщо отъ мюкъ въ Панагюрнице, или му го плащатъ отъ едно врѣме на самъ сиромаситѣ отъ нѣговата махала? Като е така, зацо си негури каменъ подъ языкътъ и да си баримъ мѣлчи? Колкото за рязани жалитици и за събираніе на царскитѣ данѣкъ, ний казвамы, че венчко това, което ни признава дописката изъ Цариградъ отъ 21 Октомврия, сѣществува само въ главити на онѣзи, които сѣ ж писали и за това няма що да опровергавамы. Що ся касе до личността на Г-на В. Чолакова, ний, напълно подтвърждаваме мнѣніе на почтеннитѣ Редакторъ на Гайдѣтъ, изразено въ 8-тъ брой на този листъ, съсъ забѣлежаваніе отъ нашѣ странѣ, че прѣжнитѣ ни учителъ Г-нъ Найдѣвъ Поновъ не е интригувалъ противъ Г. Чолакова, зацо не е по характерътъ му, а сѣ интригували други, на които сѣ пада на Г-на Чолакова да отговори, а не намъ. Ний ще споменемъ само, какво Г-на Чолакова не сѣ хранили сиромашки пари ни два дни, а не двѣ години, зацо си има кѣждѣ и стока и баща му е въ сѣстояние да го прѣхрани, ако бы той стигналъ до такава нужда. Това твърдѣ добръ знаѣтъ и безъ именити дописници. Истинно е че отъ Септемврия мѣсеца го хранятъ сиромаси, както хранятъ и всичити други учители изъ България; не това безпѣтно ли е нѣщо?

За неподписанитѣ статіи нѣка бѣждѣтъ спокойни Панагюрцити въ Цариградъ, зацо тя е писана отъ насъ, а не отъ Г. Чолакова, който и извѣстіе нѣмаше за неж до прѣмането на вѣстникътъ. Нѣка бѣждѣтъ увѣрени дописницити, че Г. Чолаковъ не въсприема да отговаря на подобни дописки и да си губи врѣмето напразно, а още повече не ще въсприеме да праща дописки безъ подписъ.

Нашето село е честито да ся похваля, какво въ него несѣществуватъ партіи, както по нѣкои други градове и села.

Ако ли нѣколко неразбрани глави въ Цариградъ могатъ състави партіи; то е друга работа!

Иванъ Николовъ.— Икономъ попъ Несторъ.
— Стою Натовъ.— Томе Неновъ.— Нено Дойчовъ.— Илия Филиповъ.

МОНАСТЫРЪ, 7 ДЕКЕМВРИЯ.— Положѣніе на нашитѣ салоти е много благоприятно. Благодарѣніе на ширитѣ зѣти въ интересѣ на сичити си управленіи отъ ширитѣ ни управителъ тѣ са радуватъ въ сичкото пространство на Румели съсъ една съвършенна спокойность.

На пристигнуваніе на Хюсин-паша въ Манастиръ тѣмнитѣ са пѣлиха съсъ виници отъ Дразлични категории. Сега едната четвъртина отъ тѣхъ стои затворена; сичити други са съдѣха и са пусаха или наказаха споредъ законити.

Честитѣ съмѣднесъ за дѣто мога да ви извѣста че не ставатъ веки въ околностити на градътъ ни тѣл разбойничества които ставаха напѣрьше, благодарѣніе на будностьта на запѣтната отрѣдени отъ управителътъ ни които са трудатъ съсъ съкакъвъ начинъ да исполноватъ вѣрно длѣжностити си.

Населѣніе е твърдѣ въблагодарено отъ честитѣтъ тертитѣ съсъ който сегашното управление извършува работити които са касатъ до нѣго.

Отъ нѣколко врѣме насамъ тука царува едно много лошо врѣме. Дѣждови валѣтъ непрестанно. Тѣл дѣждови причиниха голѣми щети; една добра частъ отъ жетвата която врѣмето бѣше забранило да са прѣвози, можи да са глѣдаѣве като загубена.

Вій неможити да си въобрази въ какво плачевно сѣстояние направиха дѣждовити пѣтицата ни. Въ много отъ тѣл пѣтица неможни човѣкъ да мине. Властѣта са занимава да тури царъ на това сѣстояние на нѣщата, толкосъ вѣрдливо за интересити на населѣніе то. Ний желайми да видимъ единъ день усмѣлѣта и куроняси съсъ ожидаемитѣ успѣхъ.

САЛОНИКЪ, 9 ДЕКЕМВРИЯ.— Отъ много дена насамъ тука имами голѣми дѣждови. Тѣл дѣждови причиниха приливаніе на рѣката Вардаръ и на другити малки рѣчкити. Водити напѣлиха ближнитѣ полѣни и направиха голѣми щети.

По слѣдствіе на тѣл сѣци дѣждове пѣтицата които водятъ на Салонику станаха до толкосъ лошава щото човѣкъ неможни да мине; съобщеніята на градицата сѣ станаха сега невѣвозможи чрезъ обикновенитѣ пѣтица.

Колята, конѣти които ходатъ отъ единъ градъ на други много мѣчно излазуватъ на пѣтъ съсъ стоки или пѣтици. Една кола съ стока трѣбува отъ много забивалки да тури петнайсетъ дена за да отиди отъ Родина на Салонику, растаеіе което можи да са семи за осемнайсетъ сахата.

По морето трѣбува да бѣди още по-лошо, ако глѣдаме жуасманіе на пощенскитѣ въпори отъ различни компании. Въпорѣтъ на Месажерити, който трѣбуваше да пристигне предъ три дена отъ Цариградъ го няма още; въпорѣтъ на Фрасинетската компания пристигна само. Една плачевна случка стана на едного отъ механистити на тоя послѣднитѣ вапоръ презъ пѣтуваніе то. Прѣстити на едната му рѣка са раскжасали отъ една машина. Като пристигна тука, тоя клѣтъ човѣкъ са занеси въ болницата на сестрити на милосердіе.

ето дѣто единъ отличенъ хирургъ му даде потребнитѣ лѣкове.

Отоманската корвета която вѣрди тука, въ обходѣтъ си когото направи миналата недѣля въ водити на Салонику сѣршнала една търговска гсмѣа съсъ турски прѣпорѣцъ който испадна въ заливѣтъ. Слѣдъ като я извадилъ отъ това мѣчно подолженіе корветата са вѣрна пакъ на мѣството си.

Царскотъ правителство са занимава съсъ много длѣжностѣ въ туркумѣнето на кавалерійскитѣ полѣи въ гарнизонѣ на Манастиръ; 270 арабаджин са испроподѣла за тая работа отъ Цариградъ и са учакуютъ много други.

Театротъ което са направилъ ново пакъ на ветхото мѣсто отвори тѣл дни прѣтата си на публиката. Много свѣтъ са събира на сѣко представленіе. Актрисити си праватъ добръ работити.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Това което ний предвидѣхми са случи. Италианскитѣ въпросъ направи мѣсто на дано-германската распрѣ която порасна завчасъ въ общити занимаваніа.

Германската Діета дѣржа на 28 Ноемврия едно извънредно засѣданіе въ което Австрія и Прусія представили трактатѣтъ на мирѣтъ сключенъ съсъ Данимаркіа.

По предложеніе на Саксонія и на Хановра въпросѣтъ за федералното занимаіе са разискувалъ въ рѣченото засѣданіе; вишегласіе то са произвѣсило въ полза за упавкуваніе на войскити на генералинѣтъ Хаске въ положеніята призеи за да давѣтъ пѣтъ на австро-прускити войски които са вѣрщатъ отъ Ютландія и Шлезвигъ; Прусія пѣкъ искала скорошната отстъпка на федералното занимаваніа на Холщайнъ и на Лауенбургъ. Тя била отишла и повече била, споредъ ла Газетѣтъ де Бавіеръ, зацо била забѣлежила на правителствата щото земета на тѣл герцогщини да са исправи въ петъ дена вѣтрѣ.

Въ засѣданіе то на предпослѣднитѣ четвъртъкъ Австрія и Прусія направили формалино предложеніе на Діетата за да накара саксонското правителство и хановренското да повикатъ войскити си и комисарити си.

Ний незнайми какво ще направи Саксонія която е турила на крака едно тѣло войска отъ 10,000 души, въ колкото за Хановра ний можимъ да предчувствувамы разискуваніе то което ще издаде въ скорошното си засѣданіе.

Дѣйствително Газетата отъ Хановра обѣява чи правителствата натоварени за федералното изпълненіе нѣма друго какво да праватъ освѣтъ да повикатъ войскити си и чи Хановра, отъ своя страна, ще повика колкото е вѣзможно не-скоро своити си.

Ний не можимъ прочее да са съмнѣвамы за усвоиваніе то на австро-пруското прѣдложіе и за приврѣменитѣ подчиненіе на герцогщинити подъ рѣдѣти на Австрія и Прусія. Ний разбирани чи сѣрдити и малкити царцини сѣ твърдѣ малко расположени да са вѣрлатъ въ една неравна борба съсъ Прусія макаръ и да прѣиматъ неутралностьта на Австрія на която политиката днесъ са намира на партіи въ реихсратѣтъ, и ний можимъ да вѣрувамы чи, ако тая послѣдняя

сила не са е раздѣлила отъ Прусія то е чи въпросътъ за наследуване е формално отложенъ.

Остава сега да знаями щели Австрія да са следни съсъ второстепенни царцини за да сключи скоричко сѣдбата на герцогцини и ще ли да са раздѣли отъ политиката на берлинскіятъ кабинетъ. Ний са надяваме чи ти кабинетъ, който не може да са расправи предъ представители на народътъ, ще види чи ти ще постѣпи въ ако стои още много врѣме раздѣлена отъ германската Діета. Съсъ това тя не ще направи друго освѣтъ да изгуби влияние то си въ Германія и да си направи безцѣтни загубения.

Постоянното опирание помежду второстепенни царцини и двѣти голѣми сили имало за сѣдствие да раздѣли сегашната конфедерация като направи една третя сила. Ний не виждаме прочее никаква полза отъ това опирание на Австрія и на Прусія срѣщу народни желанія на Германія. Напротивъ точното задоволствие дадено на либерални желанія които са увеличиха толкось бѣржи и въпросътъ на герцогцини врѣченъ на потребното мѣсто, германската Діета ще може да си земе пакъ положението и ролата и Германія ще стани такава каквато трѣбува да бѣди, сирѣчь силна, сѣдинена, можѣщественна.

Въ избирателната Хеса, конституционалното положеніе става отъ день на день по тѣшко. Камарата дала преди нѣколко дена на избирачи единъ адресъ чрезъ когото събраніето обрѣща вниманіето на царятъ върху по главни негодности на зема и потребността да са допѣли конституцията чрезъ представяніето на проекти за органически закони. Избирачи не приѣлъ съсъ добро сърце тоя адресъ.

Данемаркія сѣдува да са занимава съ реорганизацията, сѣдствие отъ разчепуваніето на монаршіята. Различни измѣненія ставали въ войскити. Полномощни министри на Данемаркія въ Виена и Франкфортъ са дигнаха отъ служби си. Царятъ извѣстил посѣщеніето си на жители въ Ютландія толкось страшно исплашени като молил властители да не правятъ никакви разноски за дочакуваніето му.

Бунтъ въ Фриулъ кестисалъ. Дѣятелната италианска партія която даваше на тоя бунтъ помощъ, са занимава да отгърве сичкити злочастници които ги е завѣла въ това предприятие. Сичкити главатари сѣ отеглили на страна.

Въ Гръція работити пакъ занаха да са разбъркуватъ. По причина на утѣжданието на нѣкой поправки въ конституцията искани отъ европейски царства нѣкой си членови отъ народното събрание си дали оставката.

Тия поправки са относително най-много до слободата на религии въ Гръція.

Въ една прокламация членовити които си дадоха оставката доказуватъ чи до сега тѣ сѣ са трудили съсъ сѣкакъвъ начинъ да турятъ въ наредба новата конституція и да въ сичкити силни. Нѣ днесъ казуватъ злочастници на прокламацията по иска-

ніето на нѣкой европейски царства, като ще са утѣждатъ въ нѣя поправки, противни на неродната независимостъ и на интересити на панеленизмътъ, тѣ убаждатъ на народътъ чи тѣ сѣ недостойни да изпълняватъ тая злочастна мисія.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

Ариѣ-паша, салистренски управителъ, са наименова главенъ управителъ въ Едирне.

Споредъ писмата които приѣхми отъ Българія знаяме за следнаго века.

Казува чи гръцката патриаршія дала послѣднѣтъ си отговоръ на Високата Порта относително за рѣшеніето на черковниятъ ни въпросъ. Тоя отговоръ сѣдържавалъ петнайстити точки. Незнаими да ли съсъ това нашии клети чорбаджи ще са задоволятъ.

— Московскіятъ органъ Свѣтъникъ тѣ хортува въ послѣднѣтъ си брой за нѣкакъвъ си съвѣтъ който ставалъ на българската черкова. Ний изнаме цѣлата на тоя съвѣтъ.

Нѣ онова което знаяме е чи тоя съвѣтъ е съставенъ отъ чисти калюферци които искатъ да управляватъ народътъ на само съсъ простата си глава. Свѣтъникъ тѣ неспоменува нищо за съставеніето на тоя съвѣтъ. До неделя ний ще хортуваме за тоя важенъ предметъ.

Ний бѣхми извѣстили преди нѣколко врѣме издаваніето на два рѣчника: французско-български и българо-французки подъ покровителството на Н. Ц. В. Султана. Неодобствата на печатниците ни принудиха да забавимъ малко врѣме това предприятие.

Нѣ нашии спомоществатели не сѣ загубили нищо отъ тая забава. Като искали да извадимъ на свѣтъ едно дѣло чисто и колкото е възможно съвършено, тоя дѣло трѣбуваше естествено да земи добри пригѣждания и добри поправки. И подиръ малко врѣме като са снабди царската печатница съсъ български слова ний ще имаме нужнити лесници за да го туримъ подъ печатъ.

За това онѣ отъ нашии съотечественници и спомоществатели на Турція които желаятъ да спомогнатъ на това народно предприятие нѣка са отправятъ до редакцията на вѣстникътъ ни Турція.

Цѣната и на двата рѣчника са отрѣди 60 гроша. Сѣко спомоществованіе са приѣма на полвина предплатено.

Дано нашии съотечественници насърчатъ трудовети ни както Н. Ц. В. Султанътъ и ний нѣма да са забавимъ отъ да ги снабдимъ съсъ единъ турско-български рѣчникъ отъ когото тѣ иматъ толкось голѣма нужда за изучаваніето на официалниятъ языкъ.

— Нашии читатели помнятъ чи преди нѣколко врѣме нѣкой Турци са бѣха обавили готови да приѣматъ протестанската вѣра. По сѣдствие на това царското правителство зна нѣкой мѣрки презирирно потребни за общенародната наредба.

Ний виждаме днесъ съсъ драго сърце дѣто английскити вѣстници оправдаватъ напълно мѣркити зети отъ царското правителство макаръ протестанскити мисіонери и да са уплахаха на английското правителство.

— Въ предпослѣднѣтъ си брой ний извѣстихми ненадѣждната смъртъ на Сюлейманъ-паша, управителъ въ Едирне. Писмата които приѣхми отъ тоя градъ ни извѣстяватъ чи сичкити му нѣща сѣ турли на мезатъ за да са пла-

татъ борчовити които билъ направилъ въ тоя градъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Онова което характеризва единъ кой да е народъ сѣ неговити особни и отличителни черти. Нѣрави, обичаи, прѣданія, пѣсни, приказки, пословици, обряди и проч. сѣ самата основа за неговото развитіе, чрезъ което той може само да достигне и точно съзнание.

Като хвърлимъ единъ погледъ врѣхъ положеніето, въ което са нахождаме, ще намѣримъ, че нѣ сме начали тѣмо отъ тамъ, дѣто другити народности една постѣпенно сѣ достигнали съ единъ основателенъ начинъ до своята озряла развитость. Добро бы было за насъ, отъ като сѣ постѣвзехме, да обрнемъ внимание повече къмъ издирваніето на нашии древности и къмъ описаніето на нашии народни черти, които ни отличаватъ отъ другити. Това са вижда необходимо особно за нашиятъ народъ, който по разни причини, бѣше достигналъ да изгуби не само всяка своя древность, всяко свое приданіе, нѣ и самото свое съзнание.

Вѣроятно е, че другити народи при началното развитіе на тѣхната книжечность, имали сѣ было съчиненія, било періодически списаніе дѣто сѣ сѣ описвали и излагали на подробно тѣхнитъ особни нѣрави обичаи, прѣданія, памятници и пр. Ше до сега не сме имали ни едно подобно списаніе, което да заслужи като основа за развитіето на нашата книжечина. Нѣколко вѣстници които имаме на языкътъ си, не са занимаватъ освѣтъ въ политическо отношение, и неотговарятъ никакъ въ потребността, коя тонизска единъ първоначаленъ народъ за развитіетона неговата литература както и негово тоточно съзнание.

Подъ това основаніе сѣ състави днесъ едно общество, което ще са занимава въ изданіето на единъ вѣстникъ подъ названіе **НАРОДЕНЪ ЗБОРНИКЪ**, и ще има за предметъ следующити народни збирки съ особени замѣтки и критики:

1. Народни пѣсни, пословици, гатанки, приказки, анекдоти и баяніа.
2. Народни прѣданія, древности, памятници и рѣкописи.
3. Описаніе на градове, села и развалини, капища и стари мѣстности.
4. Народни празници, сборове, обряди и обичаи.
5. Наименованія на животни, растенія и насѣкомы.
6. Наименованіе за частитѣ на човѣческото тѣло, на животни и на растенія.
7. Названіе отъ баснословія, имена на богове и богини съ изясненія.
8. Описанія на годежи, свадби, кръщенія и погребенія.
9. Занаяти на Българити съ описанія и именуваніе на тѣхнитъ съчева.

Освѣтъ горнитъ, редакцията сѣ задѣжава да са занимава са въистваніето на различни предмети които сѣ относатъ до различни науки, и най повече да нѣща такива, отъ които всякъ българинъ да може да извлече матеріална полза.

Вѣстникътъ ще излиза ката мѣсець по една брошюра отъ 32 стрѣници, подъ формата сѣдѣтъ съ чистъ печатъ.

Цѣната сѣ определя два икосари и четвъртъ сребѣрни за година тука въ княжествата, а два за въ турско. Съ получаваніето на първиѣтъ листъ, всякъ абонатинъ ще има добрината да си заплати.

Който отъ учителити или други пожелаѣтъ да бѣжатъ редовни помагачи въ збираніето на горнизрѣченити предмети ще получаватъ листъ даромъ.

Издаваніето ще почне отъ първи Мартъ на идущата година и то ако сѣ събератъ доволно спомоществатели.

Кореспонденциити ще са управляватъ прѣзъ кантората на Г-на Никола Ченовъ съ прибавленія — до редакцията на **НАРОДНИ ЗБОРНИКЪ**.

Надсѣятелити.

Д-ръ Селиминскій. — Д-ръ Мирновъ. — Д-ръ Войниковъ.